1877. IV. évfolyam. 42. szám. Debreczen, Szerda február 28.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.
Egész évre . 10 frt.
Félévre . 5 frt.
Negyedévre . 2 frt 50 kr.
Egy hóra . 1 frt.
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban a debreczeni *rezsenyomdában*, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivataloknál.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.
A SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE.
Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hetfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Hirdetési díj:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. Ezek a szerkesztő által vétetnek fel. — A hirdetmények a szerkesztőségben és kiadói irodában.
Az előfizetési s hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába a városháza épülete alatt (Rózsatér) czimezendők.

A képviselő házból.

(*Budapest, febr.* 27.)

A képviselőház mai napon tartott ülése igen látogatott volt. A rendkivüli, a zajos jeleneteknek mindenkor meg van a maga hálás publikuma. — A mai ülés pedig már csak azért is zajosnak és érdekesnek igérkezett lenni, a menynyiben az 20 egész darab honmentő szélbal képviselő leghazafiasabb ohajtására lett az elnök által meghirdetve, s tudatott előre, hogy a ház érdemekben megőszült elnöke, Ghyczy Kálmán ellen lesz a szélbal urak által egy oly rettenetes támadás intézve, mely hivatva lesz arra, hogy daczára a küszöbön álló véres keleti háborunak, daczára a bankegyezménynek, minden bajaitól megmentse ezt a sok és sulyos csapások által meglátogatott magyar nemzetet. — Ha ehez veszszük még azt, hogy az ő felsége által kinevezett uj kormány e napon volt magát bemutatandó a háznak, — akkor csakugyan indokolva volt nem csak a karzatoknak, hanem a képviselői padoknak a zsufolásig megtelése is.

És a kiket a botrány utáni vágy hozott ma a képviselőházba, azok ugyan egy cseppet sem csalatkoztak, mert hát botrány volt elég. Megcsinálta azt Helfy ur, a szélbalok giardinettos botránydezője, az egész független ellenzék rettenetes megelégedésére, megtámadván a legdurvább, a legkiméletlenebb módon az ősz Ghyczyt, a husz képviselő ülésösszehivási ügyében követett eljárásaért. Beszélt ez a tiszteletreméltó Tálián uri ember Ghyczy servilismusáról, a mi tudvalevőleg szolgalelküséget jelent, s a melylyel az érdemekben megőszült elnök Helfy ur felfogása szerint a diplomájukat vesztett s Bécsben tárgyaló „zugprókátorok“ iránt viseltetik. Hogy ezek alatt a diploma vesztett zugprókátorok alatt Helfy ur a miniszter urakat értette, azt magyarázgatnunk felesleges. Ezen ügy azonban a mai ülésen nem került végeldöntés alá, hanem annak további tárgyalása a jövő ülésre tüzetett napirendre.

A Helfy által inscenirozott botrány által előidézett másfél órai vitában Ghyczy, br. Simonyi Lajos (ki helyteleniti ugyan az elnök eljárását, de nem osztja Helfy indokolását), Várady Gábor, Simonyi Ernő, Csernátony Lajos, Németh Albert, Szilágyi Dezső, Poczolay János vettek részt, s miután a vita elhalasztatott **Tisza Kálmán** miniszterelnök állott fel, s szólott a következőkben:

T. ház! Megvallom, ha tudtam volna, hogy Helfy képviselő urnak a házszabályokra történt hivatkozással tett felszólalása miatt ennyire el fog nyilatkozatom választatni attól, a mi után minden parlamenti szokás szerint okvetlenül következnie kellene, t. i. a felolvasott legkegyelmesebb kir. leirattól, a házszabályokkal szemben hivatkoztam volna a törvényre, a mely azt mondja, hogy a miniszterek mindig szót kérhetnek.

De mondom, nem hittem, hogy a t. képviselő ur ilyen vitát akar provokálni s azért nem éltem e jogommal s ezt nem vád képen mondom a t. képv. ur ellen, hanem mentségemül hozom fel, hogy miért nem követtem az általam emlitett utat.

A mi magát azt illeti, a mire nézve nyilatkoznom szükséges, én azt hiszem, t. ház, hogy midőn ő felsége legkegyelmesebb kinevezése folytán e ház kebelében, mint ujonnan megalakult kormány megjelenünk, a dolog természetéből folyik, hogy a ház iránti kötelességem ez alkalommal nem az, hogy programmot mondjak, hanem igenis az, hogy a kormányválság lefolyása iránt nyujtsak a t. háznak hivatalos fölvilágositást. (Halljuk!)

Hogy mi volt a kormány lemondásának oka, azt a t. ház itten tett hivatalos nyilatkozatomból bölcsen tudni méltóztatik. Méltóztatnak tudni azt is, hogy ennek folytán ő felsége több jeles férfiuval értekezett, részint uj kormány alakitása czéljából, részint pedig azért, hogy a helyzet iránt nézetüket meghallgassa. Ezen értekezéseknek azon kivánt sikere, hogy egy más kormány alakuljon, nem levén, ő felsége ismét engem szóli ott fel, hogy a kormány alakitását vállaljam magamra.

De nekem ez alkalommal ép ugy, mint társaimnak is, azt kellett nyilvánitanunk, hogy mi igenis készek vagyunk ő felségét szolgálni, de arra, hogy szolgálhassunk haszonnal és helyesen, okvetlenül szükséges, hogy biztosak legyünk az iránt, hogy nem fogunk ismét ugyanazon kivánsággal találkozni a mely miatt lemondásunkat beadtuk volt. Ennek folytán történtek egészen magántermészetü értekezések közöttünk és az osztrák császári királyi kormány között és miután ezen értekezések oda vezettek, hogy oly propozicziót jött létre, a mely midőn a magyar állampolgárok és a magyar állam helyzetének a monarchia másik állampolgárainak és államának helyzetével való teljes egyenlőséget biztositja, (Derültség a szélső baloldalon. Halljuk! Halljuk! a középen.) igen is biztositja. (Mozgás és derültség a szélső baloldalon. Halljuk! halljuk a középen) teljes egyenlőséget biztositja, másfelől lehetővé teszi azt, a mi a többi propozicziók mellett lehető nem volt, de a mire mi részünkről épen ezen szempontból sulyt fektettünk, hogy a banknak két kormányzója mindenik az illető kormány fölterjesztésére ő felsége által neveztessék ki, midőn — mondom — ez létrejött, s ezen utóbbi föltételnek is, mint okvetlen föltételnek kikötését az osztrák császári királyi kormány elfogadta s ezen föltételnek ugy mint a többinek minden alkotmányos kormánynak rendelkezésére álló törvényes eszközökkel való keresztülvitelére vállalkozott, akkor igenis bejelentettük ő felségének készségünket, hogy a kormányt ismét átveszszük.

Mi. t. ház, ily körülmények között kötelességünknek tartottuk, hogy elfogadjuk, magunkra vállaljuk azon kiegyezés keresztül vitelét, a mely meggyőződésünk szerint, mint azt annak idejében, azt hiszem, be is fogjuk bizonyitani, az ország jogait fel nem adja, állami helyzetét nem csonkitja, és a mellett anyagi érdekei szempontjából is — ha kellett is, egyes tételekben nagy engedményeket tenni a másik szerződő fél érdekeinek, — de még is, ismétlem, az anyagi érdekek szempontjából is a most letelő 10 évi helyzetnél tetemesen jobb lesz.

Tudjuk, hogy midőn ezen kiegyezést elfogadtuk, nehéz, sulyos felelősséget vállaltunk magunkra, de meggondolva — ismétlem — az általam elmondottakat egyfelől, meggondolva másfelől ugy a hazai, mint az általános, ugy politikai mint pénzügyi helyzetet, azt találtuk, — és semmi egyebet nem gondoltunk meg, mint hazánk érdekét, — azt találtuk, hogy ezért elvállalhatjuk a felelősséget: de nem vállalhatnók el azon bajokért, a melyek bekövetkeznének, ha egy ilyen egyezséget el nem fogadnánk.

A javaslatok nem sok idő mulva, remélem legfölebb három vagy négy hét mulva, teljes részletességükben a t. ház asztalán fognak feküdni, s akkor lesz alkalma a t. háznak fölottük határozni.

Mi, midőn magunkat a t. ház szivességébe ajánljuk, teljes nyugalommal fogjuk bevárni azt, hogy a ház és a törvényhozás bölcsessége mit határoz. Ha elvetendőnek találja javaslatainkat, a melyek védelmében magunk részéről kötelességünket okvetlenül teljesiteni fogjuk: akkor azokért, a mik következnek, felelni fognak azok, a kik azt, a mit mi a haza érdekében levőknek találtunk, elvetették.

Mi — bármi történjék — azon nyugalommal várjuk az itéletet, melyet ad nekünk az, hogy legjobb tudomásunk szerint vállalkozunk arra, ami — mondom — meggyőződésünk szerint, az adott viszonyok szerint igen nehéz, igen sulyos, de hazánk iránti kötelesség. (Helyeslés a középen.)

Tisza Kálmán után Sennyey báró emelt szót, felvilágositásokat adván azon okok felől, a melyek miatt a kabinet alakitási megbizást el nem fogadhatta. Aztán Simonyi báró az ujdonsült párt vezér szólott, ki jobban szeret a független szabadelvüek pártjában fővezér, mint a szabadelvü pártban dandárparancsnok lenni, s megtámadta a kormányt az ellenzék tetszése közt, mire Tisza Kálmán válaszolt, általánosságban. — jelezvén egyszersmind, hogy részletesen akkor fog válaszolni a báró urnak, ha a felhozott vádak is részletezve leendnek, s visszautasitotta Simonyinak nehány téves és alaptalan ráfogását.

Végül Simonyi Ernő ur szólalt meg, de hosszabb beszédet akarván mondani, maga kérte a házat, hogy az előre haladt idő folytán beszéde megtartását holnapra halaszthassa. Simonyi kérelmének a sok személyeskedésbe ezuttal már ugy is belefáradott ház szives készséggel adott helyet, s az érdekes előadás — az az akarjuk mondani — ülés, véget ért.

— **Az alapok** és alapitványi jószágok megvizsgálására kiküldött bizottság a legutóbb tartott gyülése alkalmával 3—3 tagból álló két bizottságot küldött ki, az egyikbe Havnald érsek, — Muzslay és br. Wenckheim László (előadó) választattak be. Az elsőnek feladata a vallás-alap, a másodiknak a tanulmányi-alap megvizsgálása. Az albizottságok jelentést tesznek az őszbizottságnak, mely szükség esetén a kerületi főtiszteket is befogja idézni a jószágok kezeléséről adandó felvilágositások végett.

A keleti helyzet.

(—) Sajátságosan változékony napokat élünk. — Ime alig 24 órával ezelőtt, mint a legbiztosabb tényt lehetett felemliteni a szerb-török békealkudozások sikerét, és ma, midőn az uj hireket regisztráljuk a skuptsina hetfo reggel tartott első gyüléséről, azt a legnagyobb mérvben kétségbe lehet vonni. Egy távirat ugyanis azt jelenti, hogy mindjárt a tanácskozások elején nevezetes fordulat állott be a skuptsina többsége a háboru mellett van. Igy természetesen nincs az után semmiféle csodálkozni való a felett sem, ha a Montenegróval folytatott békealkudozások is meghiusulással fenyegetnek. De egy másik és magát hitelesnek feltüntetni óhajtó távirat e hirrel szemközt azt jelzi, hogy az országgyülés számos tagja oda nyilatkozott, miszerint ők nem szavaznak a haborura, mert különben életök és vagyonok volna veszélyeztetve. És igy a hangulatot a béke megállapitására nézve kedvezőnek lehet nevezni. Ebből kiindulva, természetes a Risztics cabinet lemondása, sőt a külügyér utódját Marinovicsban már meg is nevezik.

Ha a Montenegróval folytatott békealkudozások zátonyra jutottak, ugyanakkor nem lehet reményleni a Szerbiával folytatandó tárgyalásoktól sem valami eredményt. A két fejedelemség solidaritásba lépett a háboru megkezdésekor, és a békealkudozásoknál ezt nem lehet ignorálni. — Még ha csak a két fejedelemség közötti solidaritás volna az akadály nem lehetne annyi aggódás, mint azon tudat, hogy ezen felül Oroszország intenczioi az irányadók a két állam intézkedéseiben.

A fegyverszünet ma este lejár. A béke megkötve nincs. Mi történik most? Az orosz czár elnapolta a tények szerint a háboru izenést, a sereg nem lépte át a Pruthot. — Te hát remény van arra, hogy holnap nem kezdődik meg a fegyveres akczió. Legczélszerübbnek is látszik a jelen viszonyok közt a fegyverszünet egyszerü meghosszabbitása, melytől valami jót reményleni lehet.

Törökország álladalmi szervezete.

Irta Propper N. János.

IV.

Birósági szervezet. Ulemák. Molláh — k. Meileviet. Muftetis. Kádi. Naib. Mufti.

(Folytatás.)

A kádik rendje négy osztályra szakad. Ezek közül kettő a rumiili, kettő a natolai kadi-aszker fensősége alá tartozik. A birói pályára lépők szabad tetszés szerint választják azon osztályt, melyben működni kivánnak: de ha valamelyikbe felvétettek, azt többé elhagyniok nem lehet. A végzett jogász mint mulatim — birójelölt — kezdi meg hivatalos pályáját s ily minőségben legalább egy félévet tölt el, minek leforgása után rendes birói állomásra neveztetik ki.

A török biró a szó szoros értelmében vett birói hivatásán kivül, melyet hivatalos helyiségben s órákban teljesit, egyszersmind közjegyzői teendőket is végez. Mint biró a beismerésre és tanuvallásra alapitja itéletét, melyet maga minden tanácsnoki s ülnöki befolyástól függetlenül hoz. A perrendtartás igen egyszerü s az igazságszolgáltatás menete gyors; s ez egyedüli előnye a török igazságszolgáltatásnak. Midhát pasa reformjavaslata szerint minden vádlottnak 24 óra leforgása alatt természetes birája elé kell állittatnia. — A biró elé idézett felek vallomását az ugynevezett jegyzőkönyv-vezető — vekainuvis — veszi fel, ki nem ritkán nagy befolyást gyakorol a per kimenetelére. A molláhk és kádik törvényszéke rendszerint két kamarával bir; az egyik, melyben a naib, mint birói helyettes a kisebb ügyeket végzi, a másik melyben az egyenesen e czélra rendelt kasam az öröködési és osztálypereket igazitja. Hátránya a török igazságszolgáltatási rendszernek a birói személyzet gyakori változása, a bünügyekben a közvádló hiánya, azon gyakorlat, mely szerint a per költségeit nem vesztes, hanem mindig a nyertes fél viseli, s végre a tanutétel hiányossága. Ha már azon elv, mely a per elvesztőjét minden felelősség alól felmenti, tág kaput nyit a személyes vádaskodásnak s az egyéni boszunak, ugy a tanuvallomás mikéntisége iránti közömbösség gyakran a legkiváltóbb visszaéléseknek szülője. A törvény egyedül a tanu lelkiismeretét teszi felelőssé vallomásaért; a rája ellenvaló tanuskodást még ha lelkiismeretével ellenkeznék is, egyik legszivesebben gyakorolt erénynek tartja, a vakbuzgó musulmán. Egyáltalán a mohamedán törvények tág tért nyitának az egyéni boszunak s az igazságszolgáltatás czélja a szent törvények értelmében nem annyira a megsértett igazságnak szolgáltatandó elégtétel, mint inkább az egyéni boszu lehütése. Magok a gyilkossági esetek kézzel fogható bizonyitékai ennek. A gyilkos vádlója rendszerint a megölt valamely rokona: legtöbb esetben a büntetés pénzbirság s a vádlott felmentetik, ha a vádló a keresettől eláll. A tolvaj, ha az elorzott tárgyat tulajdonosának viszszaadja, mielőtt a birói itélet kimondatnék, fel van mentve.

(Folyt. köv.)

Viszhang

„Valamennyi vidéki iróhoz“ czimü czikkre.

I.

Dengi János ur e lapok 38-ik számában „Valamennyi vidéki iróhoz“ czim alatt egy czikket tett közzé, — mely a „D. H. K.“ pénteki számában is reprodukáltatott, — egy czikket, mely sokkal fontosabb eszmét pendit meg semhogy felette napi rendre térnünk ajánlatos volna.

Nem tudom, hajdani hirlapiról kontárkodásom a hálátlan politika sivár mezején, nehány jobb órákban megeresztett beszély s egyetlen egy szerelmes vers „az elragadtatás perczeiben,“ s itt-ott elszórva megjelent hirlapi czikkek jogositanak-e, hogy a „valamennyi vidéki iróhoz“ czimzett felhivásra fogadatlan prókátoroskodjam? De hát uram fia! ugyis annyian tartják magukat iróknak, kik még az önképző-egyletek érdemkönyveibe vésték be nevüket arany betükkel, aztán meg a propisitió egyik mérteke mégis csak illik reám, mert hát, ha iró nem is, de vidéki minden esetre vagyok, hogy én bizony elmondom nézeteimet Dengi János ur eszméjéről.

Előre is kimondom, hogy az eszme ép olyan szép, mint a milyen alapos indokolása. A vidéki irodalom sokkal inkább alá szállott értékben és tekintélyben, semhogy szükség ne volna megtisztitani konkolytól s maszlagtól, s felemelni azon helyre, mely azt önmagában biró becsénél fogva megilleti. E kettős czél nemes.

Megvallom, én részemről nem igen szeretek különbséget tenni fővárosi és vidéki iró, fővárosi és vidéki irodalom között, de minthogy e megkülönböztetést meghonositák egyfelől a vidéki irodalomba betolakodott füzfapoéták, s ujságdühöngők éretlen hivatlanai, másfelől pedig az ez által nagy mértékben indokolt fővárosi kicsinylés: nemcsak helyén valónak, de elodázhatlan kötelességnek tartom, hogy a vidéki irók gondoskodjanak magukról, s sorompót huzzanak a kontárok elött.

A nélkül, hogy a t. barátom eszméjének eredetisége elien szerénytelenkedném, magam is sokat gondolkoztam már e tárgyról, s minél többet gondolkozom róla, annyivalinkább szivből kell üdvözölnöm minden olyan mozgalmat, mely a vidéki letiport s alásüjjedt irodalom felvirágoztatására irányul. — A részben tehát, hogy tenni kell valamit, teljesen egyetértek Dengi János barátommal, s a gondolkozás módunk közti összhang a „mit?“-nél, az eszme gyakorlati érvényesitésénél vesz más irányt.

A t. barátom a vidéki irodalom felvirágoztatására oly módot ajánl, melynek kivitele száz és száz akadályba ütköznék. Egy országos vidéki irói egylet alakitása oly théma, melyről sokat lehet beszélni, de melylyel elérni nem lehet semmit. Próbálták ezt mások is, másszor is. Praecedensnek előttünk folyt le azon mozgalom, mely egy országos hirlapirói egyesület létrehozására irányult. E tárgyban is irattak czikkek quantumban; volt alakuló gyülés is épen Debreczenben, megválasztatott elnöknek Jókai Mór, s a szokásos banquetten ömlött a piros bor és a rózsaszin lelkesedés. S mi lett az eredmény? Semmi. A kezdettel együtt született a vég. Pedig állithatom, hogy ezen egyesület létrehozása előtt korántsem állott annyi akadály, mint mennyi különböző érdekkel, felfogással, kicsinyeskedéssel kellene küzdeni a vidéki irók országszerte összehozásánál.

A vidéki irói egylet eszméjét kivihetetlennek tartom, mert nem képzelhetem el, miként lehessen azt a czélt biztositva megalakitani, miként lehessen annak összhangzatosan s eredményesen működni?

Az egylet tagjai természetesnn vidéki irók volnának. De hát ki fogja azt meghatározhatni, hogy ki tarthat jogosan igényt a vidéki iró megtisztelő czimére? A megalakitandó egylet? Vagy a vidéki tollforgatók kebelében fenndobogó önérzet? Mert vagy-vagy. Vagy azt mondja az egylet alapszabályaiban, hogy a tagok szabadon léphetnek be az egylet kebelébe, vagy azt, hogy a tagokat irodalmi érdemek alapján az egylet választja. Mindakettő bajos.

Ha mindenki szabadon járhat ki s be az országos vidéki irói egyesület küszöbén, akkor annyi füzfa-poeta, bukott genie, megszökött praeceptor s több más rendes tagja az isten „választott népének“ fog oda betolakodni, s csinálni irodalmi zöldséggel összeházasodott confusiót, hogy a vidéki irók egyesülete aligha foghat felülállani egy gymnasium zöld uborkát termelő önképző-körének szinvonalán, melyet nagyon bölcsen nevezett el egyik hajdani tisztelt tanárom az ott kifejleni szokott kapacitátiók pianója folytán „bilyogozó intézetnek.“

Ha pedig az egylet saját magától választott tagokból álland, akkor okvetlen olyan censust kell megállapitani a választási törvény korteskedést kizáró §-aiban, melyen alul fognak esni a vidéki czimet praetendáló rim- és rém-kovácsok, s felül a főváros által is méltányolt vagy legalább nem gunyolt irók. — Ennek eredménye aztán az lesz, hogy a be nem választott iró-urak csak ugy fognak kuruttyolni tovább is, mint eddig, s minthogy a hirlapirodalom sem mindenütt a beválasztható kezében van, ékesen fog nevekedni a neveletlen polemia, gunyolódás és pasquilles, mig az egész országban szétszórva élő vidéki irók nem fognak megküzdhetni a távolság szülte nehézségekkel. Mert, hogy a vidéki celebritások sértett önérzete folytonosan nehezitené a „csak azért is“ alapján az egylet működését, affelől én nem kétkedem. Ismerem a magam embereit. S higyje meg a t. barátom! hogyha lehetséges az, hogy akár őt akár engemet szivesen látnának a jövőnek adott előlegképpen a választói censussal alakult vidéki irói egyesületben, akkor bizonyos, hogy a bukott genieknek nagyon derogálna az, ha akár én, akár ő, szavazatunkat dobhatnánk a kándidatusi urnákba.

Hogy miként működnék aztán ez a mustrált tagokból alakult egyesület? azt én fölfogni nem tudom. „Tartana az ország különböző helyein irodalmi felolvasásokat, pályajutalmakat tüzne ki?“ mondja a felhivás; mindez igen szép volna. Felolvasásokat ugyan minden

---

A „Debreczeni Ellenőr“ tárcz ja.

Lorrequer Henri vallomásai.

Angol regény.

Tizenhatodik fejezet.

(Folytatás.)

— Most még csak egyetlen uj pont van hátra, mondá Curzon. Louise egyik fivére egy rettenetes dühös, vad bolond, s nem lesz felesleges, ha ön édes Lorrequer elővigyázásból pisztolyait magával fogja vinni, mert megeshetik, hogy valamiképen értésére jut e dolog; — azonban magától értetődik, hogy ha bármi komolyabb dolog adná elő magát, én leszek az, a ki mindent saját rovásomra fogok kiegyenliteni.

—Igen is értem! feleltem én; azonban lehetetlen volt azon kellemes eshetőségekre nem gondolnom, a melyek az ilyen kalandokkal együtt járhattak, s tiszta szivemből óhajtottam, hogy Curzon inkább a rendes kihirdetéssel járó módon házasodott volna, s ne tette volna koczkára legjobb barátjának nyakszirtét. Miután a részletekben pontosan megegyeztünk, elváltunk, s én utána néztem annak, hogy idős férfiképen való első fellépésemre a megfelelő öltözettel ellásam magamat. Curzon pedig az ezred ideiglenes tulajdonosától volt pár napi szabadságot kérendő.

Este a tiszti asztalnál találkoztuuk, a hol is Curzon rendkivüli élénk és izgatott állapota a figyelmes szemlélő előtt lehetetlen, hogy azon gyanut ne idézte volna fel, hogy ő valami fontos lépésének előestéjén áll, aztán folytonosan kétértelmüen, czélozgatva beszélt, s egy rövididőn bekövetkezendő eseményt emlegette, a mi könnyen közfigyelmet költhetett volna fel. De szerencsére a társaság mással volt elfoglalva, nevezetesen a mi jó öreg seborvosunk Fitegerald urra figyelt, ki egy orvosi tanácskozmányról beszélt, a melyre — valami 20 angol mértföldnyire volt, — másnap reggelre hivatalos, s a mely miatt szokott reggeli sétáját el kellend mulasztania. A derék orvos panaszkodott azon férfiak sorsa ellen, kiket a világ annyira fel kap mint őt, s a kik alig rendelkezhetnek egyetlen szabad pillanattal. Némelyek ugyan abban a véleményben voltak, hogy a jó doktor ur csak dicsekszik, a holnap fajtyukokra akar menni vadászni, mások pedig valami kalandfélét emlegettek, a minek holnap reggel Fitegerald asszony tudta nélkül kellend megtörténni. Voltak azonban nenányan, kik hinni látszottak az orvosnak, és erősen állitották, hogy egy ilyen tanácskozás 100 fonttal (a mi pénzünk szerint ma több mint 1000 ft.) sincs megfizetve.

— Nem uraim, 50 fontnál aligha kapok többet, volt erre a doktor ur legkomolyabb válasza.

— Ön rettenetesen tuloz orvos ur! Talán csak nem akarja komolyan elhitetni velünk, hogy addig, mig mi még ki sem bujtunk a pelyhek közül, ön már 50 fontot megkeresett.

— Hinni vagy fogadni! — kiáltá az orvos, a ki e jelen esetben tekintélyes tiszteletdijra látszott számolni.

A most folyt beszélgetés alatt mindenki erősen hozzá látott a claretheez, s én is, kinek minden gondolatomat a holnapi kaland foglalta el, — mintegy előkészités képen jó csomót fel hajtogattam. Azon nagy boldogságra gondoltam, a melyhez barátomat segiteni fogom, — mert hiszen e lady szép volt, még 30000 font vagyona nélkül is; — s valóban boszantott, hogy Fitegevaldtól irigyelték a hitvány 50 fontot. — Sokáig küzdöttem magammal, hogy hallgassak, de büszkeségem és a claret végre is győzedelmeskedtek rajtam s felkiá tottam: — Fogadok 50 fontba, hogy én holnap délelőtt 10 óráig jobb fogást teszek, mint ön doctor ur! a jelenlevő társaság itéljen holnap közöttünk! — És ha akarja ön, — folytatám, miután nem sok hajlamot láttam az arczról a fogadásra, s ez által még bátorabbá lettem, — ha ön akarja két tüzet pezsgő mellett legyen kihirdetve az itélet, — magától értetődvén, hogy a pezsgőt a vesztes fél fizeti.

Ez aztán valódi államcsiny volt az én részemről, mert hát mi legyen is vége a fogadásnak, — most már annyian részesévé lettek annak, hogy gondolni sem lehetett arra, hogy attól menekülni lehessen. Cselem sikerült, s a szegény Fitegardot addig nyaggatták, hogy elfogadta a fogadást, a melynek alapfeltételeit sehogy sem értette meg, s aláirta az adjutans jegyzőkönyvében a kötvényt, biztattatván azon remény által, hogy oly tementelen bor, mint a mennyit én ez alkalommal ittam, lehetetlen, hogy másnapra tönkre ne tegye még a legerősebb embert is.

(Folyt. köv.)

irói egylet nélkül lehet tartani, — de már hogy a pályajutalmak kitüzése, a müvek beérkezése, elbirálása ki által láttatnék el? ezt megint kezdem nem érteni. — Mert azt csak megengedi, hogy egy országos vidéki iróiegyesület élén egy kormányzó választmánynak is kellene állani a folyó ügyek vesztésére, a pályajutalmak intézésére stb... Ha mármost az egylet elnöke lakik Kassán, — a jegyző vagy titkár Kolozsváron, a pénztárnok Pozsonyban, a választmány tagjai s pályabirák Debreczenben, Pécsen, Lőcsén, Nagy Szeben- és Piri-Pócson, ugyan miként fognak ezek együttesen müködhetni? Sehogy.

De ha mégis mindezt elvégezhetnék (a Jókai phantáziájával), ékes „szerelmes" levelekben, ugyan hol tartatnék meg az a közgyülés, mely a választmánynak „köszönetet szavazzon"? Mert az csak nem hihető el, — hogy valaki Árva vármegyéből Temesbe zarándokoljon meghallani azt, a mit elolvashat az ujságból is?

Igen, de hát az egylet lapot is adna ki. Tehát vállalat? Ugyan van-e olyan reményteljes vidéki iró, ki még hiszi azt, hogy vidéken egy szépirodalmi lapot fenn lehetne tartani a gyenge vidéki irodalom ápolására? De hát ne vegyük ezt, tekintsünk ettől el. Hátha akadna egy ó korból fennmaradt mecaenas, ki a bizton bekövetkező „netaláni" deficit fedezésére nyitva tartaná zsebét?! Hogy szépirodalmi lapot mondtam, az természetes: mert hiszen ha nem volt is Dengi J. felhivásában nyiltan kimondva, nem gondolhatja senki, hogy a vidéki irók egyesüljenek a politikában! — A politikában!

A mint a dolgot megértettem, ez a tervezett szépirodalmi lap, irodalmi szinvonalon állana, tehát csak olyan müveket közölne, melyek megütik az irodalmi mértéket. Én ugy gondolom, hogy nekünk elegendő szépirodalmi lapunk van, mely szivesen közöl irodalmi szinvonalon álló munkákat; s belbecscsel biró müvek közölhetése czéljából szépirodalmi lapot alapitani, ha nem felesleges is, de nem szükséges. Sazon irók, kik egy ujonnan alapitott szépirodalmi lapban a szépirodalom méltóságával öszhangzó munkákat fognak produkálni, a fővárosi szépirodalmi lapoknak is mindig szivesen látott vendégei lesznek.

De legyen bármily hézagpótló egy vidéki szépirodalmi lap, annak létesitéseért nincs szükség egy országos vidéki irói egyesületre, legfelebb egy magán vállalkozóra, egy kis tőkére, és szellemi biztositékra. S egy magán vállalkozó véleményem szerint könnyebb szerrel létre fogja hozni azt a szépirodalmi lapot, mint az országos vidéki irói egylet, mely legelőször azon fogna egymás üstökébe ragadni, hogy hol jelenjen meg az alap, s ki legyen annak szerkesztője?

Ezekért nem tartom lehetőnek, hogy Dengi J. barátom terve testté váljék.

S hogy kezdeményezését mégis örömmel üdvözlöm, annak oka az, hogy alkalmat adott nekem elmondani azokat, melyeknek e lap hasábjain a t. szerkesztő urtól a továbbiakban helyet kérek. Mert hát az eszme eszmét érlel.

Benedek Sándor.

Szinházi szemle.

(Sz. J.) Hétfőn, febr. 26. Tóth Ede halála évfordulójának emlékezetére „A kintornás családja" czimü népszinmü adatott elő, — melyet egy apotheosis előzött meg Tóth Ede emlékezetére.

Egy éve volt e napon — hogy Tóth Ede meghalt, midőn egy hirtelen feltünt fényes csillag, rövid ragyogás után mesés gyorsasággal futott le irodalmunk egéről. A büvösen ragyogó csillagot csodálattal bámulta nemzetünk, s lelkesülve beszélt dicsőségéről, — s egyszer csak a fényt látta, de a csillagot nem, — az elköltözött egy boldogabb hazába, — a nyugalom örök honába, a hol semmi nem fáj, a hol édes megpihenni... Itt hagyta nekünk a mély bánatot, — az örök fájdalmat, s itt hagyta láng elméjének nagyszerü müveit, hogy sirjunk a veszteség nagysága alatt, midőn gyönyörködünk teremtményeiben... Mit a kotott volna ő, ha a gondviselés megtartandja őt nemzetünk és irodalmunk számára!.. De most már ott fekszik egy év óta a hideg hant alatt... a nagy lélek hüvelye porladozik csendesen. De emléke él, s mig nemzetünkben az igazi szép iránti érzelem nem hal ki, élni is fog a nemzet szivében.

Meghalt jelesink iránt leróvni a hálát szép tulajdonság az utódokban, s ép azért elismerésünket nyilvánitjuk Egressy Ákosnak, ki megemlékezvén a nevezetes napról, apotheosist rendezett a költő emlékére. A szinpad hátterén egy sir emlék volt felállitva, rajta Tóth Ede neve, születési és halálozási év számával, müvei czimével. Két oldalt népszinmüvének alakjai álltak, kik kegyeletes érzelemmel zengték a nemzeti éneket, „Isten áldd meg a magyart!" — Ennek végeztével Egressy szavalta el Tóth Ede emlékezetét, a mely után a siremlék fölött látható volt a Tóth Ede sikerült arczképe. A közönség a derék rendező iránt kihivásokkal fejezte ki méltánylását és elismerését.

A mi a népszinmü előadását illeti, az is nagyon kielégitő volt. Kimagasodott a szereplők alakitása közt Egressy Fuvó Mártonja, midőn ismét egy valódi müvészi alakitásában gyönyörködhettünk. Igen jól müködött Nyilvay Irma, Egri Kálmán, Szathmáry Á. Szathmáry K. Nem feledkezhetünk meg Hahnelnéről és Ferenczyről, kik értésteljesen, helyes felfogással s hatástelejesen játszottak. A többi szereplőkkel is megvoltunk elégedve.

Napi hirek.

— **A töröksebesültek javára** a jogakadémia kebelében alakult „Töröksegélyző bizottság"-hoz beküldetett: Balogh Gyula ur gyüjtése 8 ft. 30 kr, ifju Nagy Gábor ur gyüjtése H.-Nánásról 11 frt. Weiss Zsigmond ur 1 frt összesen 20 frt 30 kr. — Fogadják a bizottság nevében hálás köszönetemet. Lefkovics Lajos s. k. t. s. b. pénztárnok.

— **A tegnap** este végbement holdfogyatkozás, mint nem mindennapi égi tünemény a városban mindenfelé nagy érdekeltséget költött, és igy számos nézője is akadt; a tüneménynek teljes nagyszerüségében leendő megfigyelését azonban a borult idő hátráltatta; a teljes elsötétedés 6 óra tájban kezdődött s tartott 9 óra utánig, s fél 10 órakor a hold már visszanyerte teljes fényét. — A sötétülés ideje alatt a gázlámpák az utczákon mind meggyujtattak.

— **A helyben lakó** ágostai hitvallásu atyafiak körében élénk mozgalom indult meg egy külön egyház alapitása iránt.

— **A közelebb végbement** sorozás alkalmával felyülvizsgálatra kirendelt hadkötelesek Konthy József alkapitány felügyelete alatt ma délután indultak el a vasuton Szatmárra.

— **Tegnap este** a szinházban először hallottuk daloltatni Egri Kálmántól a sok gyönyörü népdal közt a Rácz Karcsi által az idei jogász-bálra késziteit „Jogászcsárdás"-t. A dal köztetszéssel fogadtatott, melynek előidézésében a szép dallamon kivül igen sokat tett Egri érzésteljes éneke. A szöveget egy fiatal barátunk irta. — A nevezett zenemü, mint már emlitettük volt, nyomtatásban is megjelent, s kapható Csáthy Károly ur könyvkereskedésében.

— **A Hosszupályiba** vezető uton létező kondorosi hid, a mint bennünket értesitenek oly rosz állapotban van, hogy azon a közlekedés valóságosan életveszélylyel jár, minek alapján felhivjuk az illető közegeket a minél előbb megteendő gyors intézkedésére.

— **Egy ezüst** óra veszett el bronz lánczával együtt a napokban. — Felkéretik becsületes megtaláló, hogy azt vagy szerkesztőségünkben, vagy Kepes Géza urnak átadni sziveskedjék. Illő jutalomról gondoskodva van.

— **Váradi Antal** a fiatal nemzedék legtehetségesebb tagja, kit városunk közönsége Iskarioth czimü nagyszerü tragediájából előnyösen ösmerhet, előfizetési felhivást bocsátott ki ujabb költeményeire, melyek april hóban egy diszes füzetben, a szerző arczképével fognak megjelenni. — E füzetben lesz részlet a Kain czimü tragoediájából, az uj hervadási dalokból stb. Előfizetési ár 2 frt, mely is Budára a főreáltanodához küldendő.

— **Ajánljuk a közönség figyelmébe** a budapesti állatkert jeles tyukaszatát, a mely ez idén egyenest Angol- és Francziaországból érkezett kitünő tenyész állatokkal lett kiegészitve. Tojásokra megrendeléseket márczius elsőjétől elfogad az igazgatóság, és kivánatra küld bárhova bérmentve árjegyzéket.

— **A szarvasmarha husárak** kilogrammonként a helybeli mészárosok által február 28-tól márczius 7-ig megállapitva és a hatósághoz szabályszerüleg bejelentve — a következők: 36 kr bárány-utczán; 40 kr péterfiau. 335. sz. háznál Rácz Jánosnál; 42 kr csapó-utczán Rácz János és Nagy Mihálynál, varga-utczán Gyarmati Jánosnál, és Rácz Györgynek czegléd és várad-utczai mészárszékeibnn; minden többi mészárosnál pedig 44 kr.

— **A törvényhatósági bizottságból** hiányzó tagok választása holnap fog megejtetni; bár e körülményre már fölhivtuk volt a polgárság figyelmét, czélszerünek tartottuk ujolag közölni az erre vonatkozó hirdetményt az illetők tájékozása végett: Az 1870. XLII. t. cz. értelmében 3 évre választott törvényhatósági bizottsági tagok közül az időközben tagsági képességöket veszitetteknek, valamint az elhunytaknak és leköszönt tagoknak helyei a törvény 25. §-a értelmében minden év végével azon választó-kerület által töltetnek be, mely által megválasztattak; ehez képest az időközben, törvény értelmében üresedésbe jött tagsági helyek betöltése, a törvényhatósági bizottságnak folyó évi január 11-én tartott közgyüléséből 15/1877. sz. a. kelt határozatával elrendeltetett, s a pótválasztásra határidőül f. év márczius 1-ső napja kitüzetett. Betöltendő pótválasztás által: az I-ső kerületben (hatvan-utcza) egy hely, választási helyiség a városháza kisterme, elnöke Komlóssy Imre; — a II-dik választókerületben (péterfia-utcza) egy hely, választási helyiség a ref. egyház tanácsterme, elnöke Tóth Antal; — a IV-dik választó-kerületben (czegléd-utcza) egy hely, választási helyiség a városháza nagy tanácsterme, elnöke Barcsay István; — a VI-dik választó-kerületben (piacz-utcza) egy hely, választási helyiség a városháza nagy terme, elnök V. Szabó Miklós. Ezen kerületbeli választóknak — a választás alkalmával személyesen előmutatandó igazoló jegy fog kézbesittetni, s a szavazatlapok is ugyanakkor közöttük kiosztatnak, melyekre mindenik választó annyi nevet jegyez fel, a hány bizottsági tagot választ ezuttal azon kerület, melyben ő választásra jogositva van. — A választás a szavazók nevének és lakhelyének nyilvános feljegyzése mellett, személyesen beadott szavazat-lapok által történik; ha a szavazatlap több nevet tartalmaz, mint a hány bizottsági tagot a kerület választani jogositva van, az utóbb irt nevek számba nem vétetnek. A szavazat-lapok a fentebbirt módon betöltetvén, a választás napján reggeli 8 órától kezdve esti 6 óráig a választás helyén az elnöknek adandók át, a megirt időn tul beadandó szavazat-lapok el nem fogadtatnak. Ha olyan választatik meg, a ki mint egyik legtöbb adótfizető (virilis) már tagja a bizottságnak, és a választást elfogadja, helye a sorrendben következő legtöbb adót-fizető által pótoltatik. Az a ki több kerületben választatott meg, azon kerületet fogja képviselni, melyet a főispánhoz intézett nyilatkozata szerint képviselni kiván, — a többi kerület ujból választ. Felhivatnak tehát az I-ső, II dik, IV-dik és VI-dik választó-kerület választói, hogy a választásra kitüzött időben és helyen igazoló jegyeiket s betöltött szavazat-lapjaikat magukkal vivén — megjelenjenek. Kelt Debreczenben 1877. február 2 dikán. Simonffy Imre polgármester.

— **Egymást érik** az oly szeszes italok elkobzásai, melyeket az illető tulajdonosok törvényellenesen s a helybeli regále bérlő megkárositásával akartak áruba bocsátani; ma délelőtt is egy piaczi kereskedésben, mely a szeszes italok árulására egyátalában jogositva nem volt, az egész készletet a rendőrség lefoglalta.

— **Azon t. vendég** a ki a Király Mihály ur vendéglője éttermében szombat estve egy uj barna selyemesernyőt tévedésből elvitt, kéretik, hogy azt vagy visszavinni vagy visszaküldeni legyen szives.

— **Valami csavargó**, czegléd-utczán levő egyik korcsmából tegnap több tárgyat és pénzt ellopott; egy üldözésére kiküldött pandur által azonban a mike-pércsi uton utóléretett s a lopott holmikkal együtt visszakisértetett.

— **A kártékony rovarok** pusztitása körül oly nagy és hasznos szerepet játszó éneklő madarak pusztitása megakadályozása tekintetéből a városi tanács rendeletet adott ki az erdőmesternek, és összes erdőszöknek, valamint a kapitányi hivatalnak, hogy ez utóbbi a madár-vásárt részesitené kiváló figyelmében.

emlék él, s mig nemzetünkben az igazi szép iránti érzelem nem hal ki, — élni fog ő a nemzet szivében! ...

— **A szarvas marhavágás** és husmérés iránt 1873. évben alkotott rendőri és egészségügyi rendszabályainkat a m. kir. földmivelés-ipar- és keresk. ministerium közelebb felkivánván a belügy ministeriummal közlötte, mely azokat oly utasitással küldte le a városi hatósághoz, hogy a közlött módositások szerint ujra szövegesitessenek s helyben hagyás végett felterjesztessenek. Ezen ügy a katonai és rendőri bizottság által fog tárgyalás és véleményadás alá vétetni.

DEBRECENI SZINHÁZ.

Csütörtökön, 1877. márt. 1-én
adatik:

MORILLA.

Nagy operette 3 felvonásban.

Felelős szerkesztő: **Szabó Antal.**

HIRDETESEK.

A hatóságilag engedélyezett, saját felügyeletem alatt a legtisztábban kezelt s a szegedi országos kiállitásnál jeles versenyképességért érdeméremmel kitüntetett

SÓS BORSZESZ

főraktárát Debreczenben Csanak József ur kereskedésébe adtam, hol ismét eladók jelentékeny árkedvezményben részesittetnek. Üvegeim czimlapja utánzás ellenőrzése végett, mint „védjegy" a budapesti kereskedelmi kamara által bekebeleztetett.

Barvath Károly
szab. sósborszeszgyáros
Budapesten.

BLAU LIPÓT és FIAI,

BLAU LIPÓT és FIAI

ékszerárusok Budapestről (Dorottyautcza 6. sz. Wurm udvar.)

Fiók-üzlete Debreczenben

főpiacz, Nánássy-féle ház

ajánlják dúsan felszerelt

arany-, ezüst-, drágakő

és

ÓRA-RAKTÁRUKAT,

Brillant, gyémánt, karpereczek, melltük és **fülbevalók, gombokból s solitair** és **rózsa-gyémánt-gyürükből.**

Különösen ajánlják: **fülbevalók, lánczok s gyürükből** stb. álló legujabb s legszebb választékukat, továbbá ajánlják jól szabályozott **Cylinder** és **Anker genfi óráikat** hölgyek és urak számára. — Minden tárgy törvényes próbával van ellátva.

Ajánlják izléses **ezüst áruikat,** mint: **csészéket, tálczákat, mosdókat, karos** és **egyes gyertyatartókat, czukortartókat** s **dobozokat, asztalékeket, kávézó** és **thea-készleteket, evő** s **csemegéző szereket** 1, 6, 12 s több személyre.

Egyszersmind ezen szakmába vágó minden czikkeket a legjobb áron megvesznek s becserélnek.

(71) 29—56

Arany, ezüst és ékszerárusok. DEBRECZENBEN.

főpiacz, Nánássy ház alatt.

Dr. Fáykiss

szepesi kárpát-növény-kivonata.

Egy üveg használati utasitással 75 kr.

Szepesi kárpát-növény czukorkák.

Egy skatulya használati utasitással 35 krajczár.

Szepesi kárpát-növény-thea.

Csomag használati utasitással 25 kr.

Mell-
és
tüdő-betegeknek!

Polgári és katonai orvosok által a legjobb sikerrel használtattak és ajánltattak: köhögés, hurut, rekedtség, kőh-hurut (szamárhurut), nátháláz (influenza), szükmellüség, lélekzeti bajok, oldalszurás, kifejlett torok-gyuladás, tüdő-gyuladás és egyéb kimeritő és gyengitő betegesetekben.

E gyógyszerek valódi minőségben kaphatók magánál a készitőnél **Fáykiss József** gyógyszerésznél, Temesvárott (Józsefváros), továbbá Debreczenbe: **Dr. Rothschnek Emil. Tamássy Károly — Örvényi O.** gyógyszerész uraknál. — Budapesten: Török József gyógyszerész király utcza 7-ik szám.

(193) 2—6

LONDES FRIGYES
szobafestő
Debreczenben, Kádas-utcza 1896-ik szám alatt.

A midőn bátor vagyok a n. é. közönségnek irányomban eddig tanusitott szives bizalmáért forró köszönetemet nyilvánitani, ugyanakkor kérem jövőben is a fent irt egyedüli czéget hasonlóban részesiteni.

Bárminemü **szobafestészeti** és **fénymázolási** munkákon kivül, elvállalok a legegyszerübbtől a legdiszesebb **tapetirozással való szobák diszitéseit**, miből egy kiválasztott minta gyüjteményt (az első prágai Tapeta gyárból) becses megtekintés végett kivánatra készséggel előmutathatok.

Kiváló tisztelettel
Londes Frigyes.

(207). 1—3

Érmelléki borok.

Tiszta minőségben és jutányos áron, 50 litertől (1 akó) kezdve nagyobb mennyiségben is kaphatók **Posszert Jánosnál** Debreczenben, piaczutcza 1903. számu háznál.

Vidéki rendelmények pontosan foganatosittatnak.

(169) 10—?

Eladó vargafa

legjobb minőségü 4 négyszög méteres csomója 13 frt, kapható csapó-utcza 359. sz. a.

Budaházy Józsefnél.

(190) 4—10

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék által közhirré tétetik, hogy a debreczeni takarékpénztár javára **Szanka Gábor és neje Hegedüs Zsuzsánnától** le, illetőleg felül foglalt ingóságok, u. m. 150 köböl köblönként 9 frtra becsült tiszta buza s 6 darab egyenként 100 frtra becsült 16, alpereseknek a macs-zelemér pusztai tanyai lakásán a **folyó évi márczius hó 15-kén d. e. 10 órakor** tartandó birói árverésen készpénz fizetés mellett el fog adatni.

Kelt Debreczenben a kir törvényszék, — mint telekkönyvi hatóságnak 1877. február 16-án tartott üléséből.

Becske Lajos, h. elnök. (198) 3—3 **Beöthy,** h. jegyző.

II. árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint **Kövesdy János** végrehajtónak **Váradi Imréné, Pávay Julianna** végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében lefoglalt, a debreczeni 3694-dik tkjvben jegyzett, s 2500 frtra becsült 1 hold 1078 négyszeg öl kiterjedésü tóczós kerti szőlő az **1877. évi márczius hó 8-ik napján d. u. 3 órakor,** mint második határidőben, — a tvszék árverési termében végrehajtó **Mészáros László** által megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog, u. m:

1. Kikiáltási ár a fenti becsár; azonban ezen II-dik árverésen a fent körülirt ingatlan becsáron alól is el fog adatni.

2. Árverezni kivánók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-a vagyis 250 frtot, a kiküldött kezéhez letenni.

3. Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben, és pedig: az árveréstől számitandó 1, 2 és 3 hónap alatt, 6% kamatokkal együtt ezen kir. tvszéknél lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámittatni.

A feltételek többi része a kiküldöttnél előre is megtudható.

A debreczeni kir. tvszék mint telekkönyvi hatóság 1877. évi február hó 16-ik napján.

Becske Lajos h. elnök. (197) 3—3 **Beöthy,** aljegyző.

A hollóházi kőedény és porczellán raktár

Széchenyi-utcza t. Sikszay József ur háza alatt

minden **Hétfőn** és **Kedden** nyitva áll, hol mint eddig minden ezen üzletághoz tartozó tárgyak gyári áron kaphatók.

Pájer József.

(205). 2—3

Laptulajdonos **Molnár György.**

Kiadja és nyomatja **Kutasi I.** Debreczenben. 1877.